

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Mortem nobis ex natura, & pœna deberi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

478 Cap. XLIII. Veram Philosophiam esse, meditationem mortis, non assensit, sed respondit: Satiùs est hoc pacto mori, quàm deferere pietatem. Ad hac consequentur multi plausus ab his, qui audierint, cunctis stantibus, Deumq; glorificantibus. Hoc quot statuis erit tibi honorabilius? quot imaginibus magnificentius? quanto honore insignius? omnes laudabunt, omnes tuam felicitatem predicabunt, omnes te coronâ dignum iudicabunt. Præterea ipsi quoque meliores fient, ac vicissim tuum exemplum æmulabuntur, imitabunturq; fortitudinem, & si quis alius tale quippiam fecerit, tu mercedem feres, qui exempli fueris auctor. Neque tantum consequentur laudes recte factorum, verum etiam celerrima morbi leuatio, quum ipsa tua præclara voluntate conciliante tibi DEVM ad maiorem beneuolentiam, tuis Sanctis omnibus gratulantibus, tum promptitudini atq; ex intimo corde pro te preces fundentibus. Quod si hic talia sunt præmia fortitudinis huius, cogita quantas illic recipies coronas, cum Angelis omnibus presentibus, omnibus Archangelis, CHRISTVS adueniens prehensa manu tua in medium illud theatrum te produxerit, cunctisq; audientibus dixerit: Hic homo, cum aliquando febre correptus esset, multis exhortantibus, ut à morbo liberaretur, propter Nomen meum, ac reuerentiam, quam habet erga me, ne quid offenderet meam bonitatem, omnes, qui pollicebantur ipsi, damnatarum artium præsidio, sanitatem, repulit cumq; ignominia reiecit, ac præoptauit potius emori, quàm meam deferere amicitiam. Hactenus ille. Nos ad mortem transeamus, quæ, ut peccatoribus ex merito est pessima, ita Sanctis omnino contingit pretiosa.

Psal. 33. 22.
Psal. 115. 35.

C A P V T XLIII.

Afiduam mortis meditationem veram Philosophiam esse.

I,

Vanta Numinis æquitate, mortis sententiam acceperit, atque etiam executionem expectet homo, tam ex natura illius, quàm ex culpa, à nobis demonstratum est, cum de causis morborum ageremus. Iacta est alea. Deliquimus, moriendum est. Statutum est hominibus semel mori. Omnes una manet nox.

Mebr. 9. 27.

Horat. l.
earm. 28.
Lucan. lib. 9.

Et calcanda semel via lethi.

Nullum sana caput Proserpina fugit. Et, ut alius Poëta ait: *pauide fortisq;*

fortiq; cadendum est. Se ipsum accusat, qui naturam accusat suam. Naturæ hoc est opus. Qua de causa Socrates animaduertens amicos, qui eum in carcerem sequebantur, lugere: *Quid hoc est* inquiebat, *nonne jam dudum sciebatis, me, ex quo genitus eram, ab ipsa natura morti fuisse damnatum?* Anaxagoras quoque, ut refert Laërtius; ab Atheniensibus absens morti addictus, id nuntianti, *Iam olim, aiebat, istam sententiam tulit natura aequè in illos, atq; in me.* Ad naturam, ni peccasset primus homo, à morte diuino priuilegio eximendam, postea accessit ira Dei, qua statutum est hominibus semel mori. Manet diuinæ justitiæ decretum. Meruimus pœnam, queri non possumus; superest, ut illam in medicinam conuertamus. Quod fiet, si & illius certitudinem, & loci, temporis, ac modi incertitudinem assiduè nobis antè oculos ponamus; nec obliuiscamur, quò mortales hæc ultima linea rerum humanarum ducat. Neque enim sine causa legimus illud Chilonis, apud Aufonium: *Vine memor mortis, uti memor sis & salutis.*

Xenoph. in apol.

Laërt. lib. 1.

Horat. 1. ep. 16.

Hæc omnium sapientum est sententia; immò, si Platoni credimus, ipsa Philosophia, mortis est meditatio. At, Plutarcho teste, sola Philosophia medetur animi motibus, atque agitudinibus. Quare huic Philosophiæ operam dederunt omnes sapientes. *Platonis sententia est, ait S. Hieronymus, omnem sapientium vitam meditationem esse mortis.* Laudant hoc Philosophi, & in calum usque ferunt. Non dixit, præcipuam vitæ partem, sed prorsus omnem sapientium vitam, quanta, quanta est, esse mortis contemplationem. Phædonem Platonicum consulat, qui pluribus vult scire, quid in hac re senserit Plato vir sapientissimus, & eruditissimus temporum suorum, qui, teste D. Augustino, ita locutus est, ut quæcumque diceret, magni fierent. Ne autem Platonis dumtaxat, & Academicorum hunc fuisse sensum putemus, fuit idem sensus etiam Stoicorum. Senecæ verba sunt: *Egregia res est, mortem condiscere. Supernacaneum forsitan putas, id discere, quo semel vitendum est? Hoc est ipsum, quare meditari debeamus. Semper discendum est, quod an sciamus, experiri non possumus. Qui mori didicit, seruire dedit. Et alio loco: Nihil aequè tibi proficiet ad temperantiam omnium rerum, quàm frequens cogitatio breuissimæ huius*

II.

Plutarch. in opusc. de educand. liberis. S. Hieron. ep. 3. ad Heliodor. in epistaphio Nepotiani.

S. Augustin. lib. 3. contra Academ. cap. 17. Senec. ep. 26.

Idem. ep. 15.

huius